

שויתי ה' לנגדי תמיד

מדות ותפלות

תשובה

התשובה מביאה רפואה
לעולם.

ספר המדות, תשובה

לעלוי נשמת הרה"ח ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב ישראל קרדונור זצ"ל

תלמידו של הרב משה ברסלבר זצ"ל

תלמיד מוהרנ"ת זיע"א

תלמידו המובהק של רבה"ק מוהרר"ן מברסלב

בְּנֵי בְּחַיֵּי נַחֲמָן מְאֻמָּן זי"ע ועבי"א

ולעלוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל

אהרון בן יעקב פין זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה

הוצאת "קרן בת המלך"
התשע"ב

נא לשמור על קדושת הספר

תשובה

הקדמה

"אהובי ורעי המסור זה עשה אותי ליהודי" הינו שעל־ידי אלו הדברים הנאמרים בספר האלף־בית על כל מדה ומדה, על־ידי־זה התגבר לשבר כל מדה ומדה עד שזכה למה שזוכה: (חיי מוהרן שע"ט)

מעלת אלו התפלות יבין כל משפיל החפץ באמת ובתמימות, כי תפלות כאלו עדין לא היו בעולם, והם מלאים כל טוב לבית ישראל, תפלות תחנונות ובקשות והפצרות ורצויים ופיוסים וודוים ומענות ואמתלאות וצעקות ושועות וזעקות גדולות לשם יתברך, לעורר רחמיו המרבים עלינו שיקרבנו לעבודתו יתברך היש קל מהרה, וגם כלול בהם התעוררות גדול שיאמר האדם לנפשו, שיעורר את עצמו לבל יעבר עולמו בשינה חם ושלו, כי הדבור יש לו פח גדול לעורר את האדם, ועל כן אפלו הדברים שהאדם בעצמו יודע אותם, אף על פי כן כשיאמר בפיו ויעורר את עצמו, על ידי זה יתחזק ויתגבר וישתוקק ביותר להתקרב לשם יתברך, עד שיופה לתשובה שלמה באמת, ומי שיהיה רגיל בתפלות אלו באמת ובתמימות, בודאי יזכה לחיי עולם: (הקדמה ללקוטי תפלות)

תשובה

ספר המדות – תשובה

חלק א

- א. התענית מועיל לכל דבר.
- ב. מי שהוא ערום מפעשים טובים, אינו יכול להפריש אחרים מרשעתם.
- ג. התענית קשה מהרב.
- ד. התשובה ראוי, שתהיה באותו דבר עצמו.
- ה. בשאדם חושב: כך וכך אעשה, כך וכך תעלה בידי, על־ידי־זה אין מחשבתו נתקיים.
- ו. גלות מכפרת על הכל.
- ז. מי שדעתו שפלה, באלו הקריב כל הקרבנות.
- ח. כל המתודה, יש לו חלק לעולם הבא.
- ט. המלמד את בן חברו תורה, באלו עשאו ובלו עשאו לדברי תורה ובלו עשאו לעצמו.

תשובה

- י. רב פפא יתיב בתעניתא, על שקרא לתלמיד חכם בלשון גנאי.
- יא. ישמר אדם את פיו מלומר: אעשה העברה הזאת אפלו בדרך ליצנות, כי דבורו מכריח אותו למעשה.
- יב. כל הבוכה בלילה, קולו נשמע, וכוכבים ומזלות בוכין עמו.
- יג. חיבי פריתות שלקו, נפטרו מידי פריתתן.
- יד. בשבא צער לעולם, יחשב שבשביל חטאו בא זאת הצרה.
- טו. המלבושין שעושין לצדיק, כל מלבוש יש לו סגלה בפני עצמו לכפר.
- טז. כיון שנשא אדם אשה, עוונותיו מתפקקין.
- יז. בשרוואה או ששמע איזה יסורין, שבא על גוי, יהרהר בתשובה.
- יח. תדר בארץ ישראל, שרוי בלא עוון.
- יט. יש להקל אפן התשובה על החוטאים.

תשובה

- כ. העיון מכחיש כחו של אדם.
- כא. כשכאין שני מצוות לידך, תעשה זאת המצוה שיש בה כפית היצר יותר.
- כב. צריכין להתענות, כשמצערין את הצדיק.
- כג. צער הלב הוא קרוב להוריד דמעות.
- כד. המחזיר בני-אדם, בתשובה זוכה ויושב בישיבה של מעלה, והקדוש-ברוך-הוא מביטל הגזרה בשבילו.
- כה. תלישות דעתו של האדם הוא גדולה מתענית.
- כו. העושה דבר עברה ומתחרט בה, מוחלין לו על כל עוונותיו.
- כז. הנשוא ונותן באמונה, מוחלין לו על כל עוונותיו.
- כח. תחלת המחשבה עוזרת לאדם לאמצע וסוף המעשה, שימשך בקדשה, ואם לא

תשובה

חשב בקדשה בתחלה, אז יארע תקלה
באמצע ובסוף.

כט. שלחן בהכנסת אורחים מכפרת.

ל. הגדלה מכפרת.

לא. לפעמים בשמתחיל לעשות תשובה, באין
לו יסורין, זה מפני ששהה מלעשות
תשובה.

לב. על-ידי אנחה שנאנח, נעשה בריה חדשה.

לג. על-ידי אהבת צדיקים יכולין הצדיקים
להחזיר את העם בתשובה.

לד. מי שמחזיר את העם בתשובה, בזכותו
אין פחד ומחלקת בעולם.

לה. מי שעוזר ליתומים, על-ידי-זה משבר פחם
של האמות ועל-ידי שבירתן, רשעי ישראל
חוזרין בתשובה.

לו. מי שמחזיר בני-אדם בתשובה, נצול
מבית האסורים.

תשובה

- לז. גם הוא מכבד בעיני השם.
- לח. גם זוכה להיות מפרסם בין האמות.
- לט. מי שדרכו תמיד לתחזיר בני-אדם בתשובה, בזכותו מבטל מחשבות זרות מגדולי הדור.
- מ. מי שמתחזיר רשעים בתשובה, יזכה לשמירת שבת.
- מא. גם אינו נזק מנחש.
- מב. כשתלמד את בן רשע דרך טוב, על-ידי זה תוכל לבטל גזרות.
- מג. על-ידי שקר מחזיק ידי רשעים.
- מד. מי שעושה תשובה בכל לב, הקדוש-ברוך הוא נותן לו לב לדעת אותו.
- מה. על-ידי שמיעת קול שופר מאדם פשר היצר הרע נשבר, ונתעורר תשובה בעולם.
- מו. מי שרוצה לשוב, יזהר מלהיות בעל חוב.

תשובה

מז. מי שאוהב את הצדיקים, יכול להחזיר את בני-אדם בתשובה.

מח. מי שמתנדב, הקדוש-ברוך-הוא אוהב אותו אהבת נדבה ומשיב מפניו חרון אפו. מט. האמות הם קרובי תשובה.

נ. למוד התורה היא מכפרת.

נא. מי שהוא במדרגה גדולה, יכול להשיג שלמותו במעוט פעולות.

נב. בפשיטה צער בא עליך, תפשפש במעשיך.

נג. מי שרוצה לעשות מעשים טובים ויש לו מניעות, הקדוש-ברוך-הוא משלים לו שבר פאלו עשה, ומי שאינו עושה לפי יכולתו, אזי מקבל ענש על-זה.

נד. מי שמזכה את הרבים, נעשה שתף לקדוש-ברוך-הוא במעשה בראשית.

תשובה

נה. אין ערך למצוה שעושה אדם לעצמו לבד, אפלו שתהיה רבה, למצוה שתמשך ממנה זכות לרבים, אפלו שתהיה קטנה.

נו. הפרנסה והשונאים והחולאת ורבוי העשר הן המונעין לאדם מהגיע אל השלמות והתכלית.

נז. בפשאתה עושה איזה חוק, זה הפימן שיצר הרע שולט עליך.

נח. מי שפסית את חברו מדרך הטוב, שרפה בא עליו.

נט. מי שאינו יכול לבנות, הסגלה שישב במקום, ששופכים שם שני נהרות ביחד.

ס. מי שמחזיר את בני-אדם בתשובה, זוכה לחכמה.

סא. על-ידי העצלות נדמה לאדם, שנסתר מפניו דרך התשובה.

תְּשׁוּבָה

סב. מִי שֶׁמִּגִּלָּה סוּדוֹתָיו, אֲזִי קָשָׁה לְדַבֵּר הַזֶּה לְהִתְקַיֵּם.

סג. מִי שֶׁבוֹשׁ עַל עֲוֹנוֹתָיו, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ צְדָקָה.

סד. הַתַּעֲנִית שֶׁהוּא בְּלֹא דַעַת אֵינוֹ תַעֲנִית.

סה. מִשְׁעָה שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, אֲזִי מִקְבְּלִין תְּפִלָּתוֹ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁלֹּא עָשָׂה עֲדִין.

סו. בְּשִׁתְּרֻצָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, תִּבְקֶשׁ מִהַצְּדִיק, שֶׁהוּא יִכְנִים אוֹתָךְ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

סז. עַל-יְדֵי חֶסֶד וְאַמֶּת יִכָּפֵר עֲוֹן.

סח. עַל-יְדֵי שֶׁתִּבְקֶשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂיִתֵּן לְךָ אֶתְהָבָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִכַּפֵּה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּשָׁעֶיךָ.

סט. מִי שֶׁמִּתְוַדֶּה עַל עֲוֹנוֹתָיו, יִזְכֶּה שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְמִכָּר מִנְחָלֶת אָבוֹתָיו.

תשובה

ע. כְּשֵׁאתָהּ מוֹכִיחַ אוֹתָם, שְׁלֵא תִקְנֵנוּ חַטָּאת
נְעוּרִים, תִּכְלַל אֶת עֲצָמְךָ עִמָּהֶם, וְעַל-יָדֶי-
זֶה יִקְבְּלוּ מִמֶּךָ.

עא. עָקַר תִּקּוּן פְּגָם עוֹנוֹתָיו עַל-יָדֵי הַכְּנָעָה.

עב. צָרִיךְ אָדָם לְהוֹכִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל בִּקְרָה.

עג. הָעֲבָדוֹת שֶׁאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּבַחֲרוֹתוֹ
כָּל יוֹם, עָרְבוּ יָקָר מִשָּׁנַיִם רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה
לְעֵת זְקֵנָתוֹ.

עד. אִי אֶפְשָׁר שִׂידַע אָדָם בְּחַיָּיו, אִם נִתְקַבֵּל
תְּשׁוּבָתוֹ.

עה. מֶה שֶׁאֵנוּ רוֹאִים, שְׁמִי שֶׁמֵתְחִיל לְעַבֵּד אֶת
ה' יִסּוּרִין בְּאֵין עָלָיו, זֶה מַחֲמַת שֶׁהֵתְחִיל
מִתּוֹךְ יִרְאָה שֶׁל צָדֵק.

עו. הַמֵּתְחִיל לְעַבֵּד אֶת ה', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אוֹמֵר לוֹ: יוֹדַע אֲנִי, שֶׁחֲפָצְךָ וּרְצוֹנְךָ לְעַבֵּד
אוֹתִי, אֲבָל מֶה הוּא הַבְּטוּחוֹת שֶׁמָּא לְמַחֵר
תִּעֲזֹב אוֹתִי, אִם-כֵּן אֵיךְ אֲקָרֵב אוֹתְךָ

תשובה

בשביל הרצון שרצית, ואיך אנגלה לך תכף
 דברים נסתרים, אלא בן תעשה: בתחלה
 אהב אותי כד ונתעשה מצוותי, אפ־על־פי
 שאין אתה יודע השכל של המצוה, ועבד
 אותי פשוט בלא חכמות, וכשתעבד אותי
 כפה זמנים, אזי אאמין לך ואנגלה לך טעם
 ושכל של כל דבר ודבר ואקרב אותך בכל
 מיני התקרבות, כי הזמן הרב שעבדת
 אותי מקדם הוא בטוהות, שלא תעזב
 אותי (הן אמת).

עז. בזה יודע האדם, שבאמת הוא רוצה
 לעבד, כשאינו רוצה בפרסומו.

עח. מי שאינו יודע דרך השם, יקטין את
 עצמו.

עט. על ידי תפלה שהיא בשועה ומחל לך
 תקדוש־ברוך־הוא.

תשובה

פ. על ידי שקרים אין אדם יכול להיטיב מעשיו.

פא. מי שאינו יכול לביטל את היצר הרע על ידי המשכת אותו לבית המדרש, ידע שעדין ברשעתו קים.

פב. הקדוש-ברוך-הוא הפין במצוות, שעושה בהם גם רצון הבריות, יותר מבמצוות שבין אדם לקונו.

פג. מוטב לאדם לקיים המצוה כפי האפשר, מלהניח לגמרי.

פד. תקון הגוף קדם תקון הנפש.

פה. תבונה ומתאבל על אדם פשר, מוחלין לו על כל עוונותיו.

פו. מצוה להתחזיר [להזהיר] את בני-אדם על כל דבר פשע, ואם אתה ירא, שלא ישמע לך תאמר דבריך בשם צדיק אחר, כדי שישמעו אותך.

תשובה

פז. כל האומר "ויכלו" בכונה ומתפלל בכונה, מלאכי השרת מבקשין מהשם יתברך שיכפר לו.

פח. העונה "אמן יהא שמה רבא" בכל פחו, אפלו יש בו שמיץ של עבודה זרה, מוחלין לו.

פט. אלו אין רואין פני גיהנם: דקדוקי עניות וחולי מעים ומי שיש לו נושים ועל מלכות. צ. התחזק במצוות יותר ממה שתיכלת בידך. צא. הפסד ממוזן מכפר על גופו.

צב. הצמאון הוא תקון דברים בטילים.

צג. התשובה מביאה רפואה לעולם.

צד. תשובה מיראה זדונות נעשין בשגגות, ומאחבה נעשין בזביות.

צה. תשובה מקרבת את הגאולה ומארכת ימיו ושנותיו של אדם.

תְּשׁוּבָה

- צו. עַל יְדֵי תְּשׁוּבַת יְחִיד מוֹחֲלִין לוֹ וּלְכָל
הָעוֹלָם בְּלוֹ.
- צז. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְּפִים עַל-יְדֵי וְדוּי,
וְדוּמָה בְּאֵלוֹ בָּנָה מִזְבֵּחַ וְהִקְרִיב קָרְבָּן.
- צח. מִי שֶׁמְעַבֵּיר עַל מִדּוֹתָיו, מְעַבְרִין לוֹ עַל
כָּל פְּשָׁעָיו.
- צט. הַתּוֹרָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים מְכַפְּרִין.
- ק. צְעָקָה וּבְכִיָּה בְּלִילָה יוֹתֵר נִשְׁמַעַת לַרַחֵם.
- קא. בַּעַל תְּשׁוּבָה יִתְפַּלֵּל עַל הַגּוֹשָׁם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
מְכַפְּרִין לוֹ עַל עוֹנוֹתָיו.
- קב. בְּשִׁישְׂרָאֵל מִתְעַנִּין, אִין נַעֲנִין, עַד שְׁיִהְיוּ
עִם רְשָׁעִים בְּאַגְדָּה.
- קג. הַדְּרֹךְ שְׂיִבּוֹר לוֹ הָאָדָם, שְׂיֵאָהֵב אֶת
הַתּוֹכְחוֹת וַיִּחְזִיק בָּאֲמוּנָה יִתְרָה.

תשובה

חלק שני

- א. יום שְׁהָאָדָם עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה הוּא לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן וּמַעַלָּה כָּל הַיָּמִים לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן, וְכֵן יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן.
- ב. גַּם עַל־יְדֵי תְּשׁוּבָה הַרוּחַ שֶׁל מְשִׁיחַ מְנַשְּׁבֵת עַל גְּזֵרוֹת הַמַּלְכִּיּוֹת וּמַבְטֵלָן.
- ג. גַּם עַל־יְדֵי תְּשׁוּבָה נִתְבַּטֵּל הַחַמִּימוֹת הַגְּדוֹלָה.
- ד. הַנְּעָרִים הוּא בְּקַל לְהָשִׁיב אוֹתָם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מִזְּקֵנִים.
- ה. צָרִיךְ לְכַפּוֹת אֶת הָרָשָׁעִים בְּכַפִּית מָמוֹן, שְׂיַחֲזְרוּ בְּתְּשׁוּבָה.
- ו. עַל־יְדֵי תְּשׁוּבָה הַפְּרָנְסָה בְּנִקְלָה.
- ז. עַל־יְדֵי מַפְלְגֵי וַחֲרִיפֵי הַדּוֹר מְאִירִין אֶת הַיְרָאָה, וְעַל־יְדֵי הַיְרָאָה מֵתְנוּצֵץ זְכוּת אָבוֹת, וְעַל־יְדֵי הַתְּנוּצְצוֹת הָאָבוֹת נִתְעוֹרֵר תְּשׁוּבָה בְּעוֹלָם.

תְּשׁוּבָה

- ח. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה שְׂבִילִין בַּיָּם, כְּדֵי לְכַבֵּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וְלְהוֹצִיא צְדָקוֹתֵינוּ.
- ט. כְּשֶׁהַצְּדִיק נִתְעַשֵּׂר, עַל-יְדֵי-זֶה הַרְשָׁעִים חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה.
- י. עַל-יְדֵי שְׂמִירַת שֵׁשֶׁת מְשִׁיבַי עַל עֲצָמוֹ אִזְרַח שֶׁל מְשִׁיחַ גַּם עַל-יְדֵי תִשׁוּבָה.
- יא. עַל-יְדֵי בִינָה זוֹכָה לְתִשׁוּבָה.
- יב. עַל-יְדֵי תִשׁוּבָה הָרוּחַ שֶׁל מְשִׁיחַ מְנַשֵּׁבֵת עַל גְּזֵרוֹת הַפְּלִכִיּוֹת וּמְבַטְלָן.
- יג. מִי שֶׁמִּוִּנֶּעֱ אֶת עֲצָמוֹ יוֹמֵם וְלַיְלָה אַחַר פְּרִנְסָה, וְאֵינוֹ מוֹצֵא אֶת פְּרִנְסָתוֹ, תִּקְנָתוֹ שִׁיחֲזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה.

תשובה

לקוטי תפלות

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
 שתרחמנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים,
 וחוס וחסד נא עלי ועל נפשי האמללה, הצמאה
 והרעבה והתאבה לשוב אליך באמת. ועזרני
 ברחמיך הרבים לשוב בתשובה שלמה לפניך,
 על כל חטאי ועונותי ופשעי, וזכני שאהיה
 בכלל, הבא לטהר. ואתה תסייעני מן השמים
 לטהרני מעונותי, שאזכה לשוב בתשובה שלמה
 באמת על כל עונותי. מלא רחמים, חוסה נא
 עלי ברחמיך הרבים, וראה דלותי ושפלותי, ועל
 מה שוא בראתני, כי עתה אין אני נחשב בשם
 בריה כלל, וכאלו עדין אין לי שום הויה בעולם
 כלל, כי טוב לי שלא נבראתי, מאחר שהרעותי
 את מעשי. ובכן בכח השם הקדוש הזה, תזכני
 ברחמיך הרבים שאתחיל להכין עצמי שיהיה לי
 הויה בעולם, על ידי שתזכני ברחמיך הרבים
 לשוב אליך באמת, שאזכה להרגיש כאב חטאי

תשובה

ועונותי המרבים, ולשוב בתשובה שלמה לפניך.
 וזבני להיות מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים
 הרפתם ואינם משיבים. ולמקללי נפשי תדום.
 ועל כל מיני בזיונות וחרופים וגדופים שאשמע
 מאיזה אדם שיבזה אותי, אדום ואשתוק לו. כמו
 שכתוב, "דם ליהוה והתחולל לו. ואהי כאיש אשר
 לא שומע ואין בפיו תכחות. בחרש לא אשמע
 וכאלם לא יפתח פיו". כי באמת ידעתי יהוה כי
 כל מיני בזיונות שבעולם אינם מספיקים לי לפי
 גדל חטאי המרבים, כי אני נבזה יותר ויותר
 מכל מיני בזיונות שבעולם מה שהפה יכול
 לדבר, כי בעונותי הרבים פגמתי בכבודך הגדול
 והקדוש, ולא כבדתי את שמך הגדול, ובזיתי את
 נפשי מאד על ידי עונותי, ונתתי תוקף להדם
 שבהלל השמאלי שבלב. על כן בודאי חובה עלי
 לסבול בזיונות גדולות ושפיכות דמים. לכן עזרני
 יהוה אלהי שלא אשיב דבר למחרפי ולמבזי
 נפשי, למען יהיה לי לכפרה על כל עונותי:

תשובה

יְהוָה אֱלֹהֵי נַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד כִּי אֲנִי רַחוּק
 מְאֹד, מִתְּשׁוּבָה בְּאַמְתִּי, כִּי עֲזֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי,
 וּבִלְבָבוֹ אֶת דַּעְתִּי, עַד שָׁאִין אֲנִי יוֹדַע כָּלֵל אֵיךְ
 לָשׁוּב אֵלֶיךָ. וְהַדַּעַת נִסְתַּלַּק מִמֶּנִּי וּלְבִי עֲזָבָנִי,
 וְאֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָד בְּלֹא דַעַת וּבְלֹא לֵב:

יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יוֹדַעַת לְאוֹלָתִי וְאֲשֵׁמוֹתִי מִמֶּךָ
 לֹא נִכְחָדוּ. וְעַתָּה אָבִי אָבִי מָלֵא רַחֲמִים, מַה
 אַעֲשֶׂה, אֲנִי אָנוּס לְעֲזָרָה, וְאֵיךְ אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה
 וְתַחֲבוּלָה וְעֶצָה לְהַמְלִיט עַל נַפְשִׁי לְהַצִּיל נַפְשִׁי
 מִנִּי שָׁחַת. "אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא
 עֲזָרִי". עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי, חֲנַנִּי חֲנַנִּי, הוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְהוֹפִיעֵה עָלַי מִמְּעוֹן
 קִדְשֶׁתְּךָ, רוּחַ חַכְמָה וּבִינָה, רוּחַ קְדוּשָׁה וְטַהָרָה,
 שְׂאֵזְבָה לְהַתְקַדֵּשׁ וּלְהַטְהָר בְּאַמְתִּי, וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ
 בְּאַמְתִּי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵדוּם וְאֲשֵׁתוֹק לְמַחְרָפִי
 וּלְמַבְוֵי נַפְשִׁי. וְאֵזְבָה לְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב, "דָּם
 לִיתוּה וְהַתְּחַוֵּל לִּי". וְלִסְבוּל בְּזִיוֹנוֹת וּבוֹשׁוֹת
 וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים עַל עֲזוֹנוֹתַי, וּלְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה:

תשובה

וְזַכְּנִי להיות כל ימי בתשובה תמיד. כי "מי
 יאמר זכיתי לבי טהרתי מהטאתי". כי אתה
 ידעת את לבנו, כי הלב מערבב בפסולת
 ובפניות הרבה ואפלו בשעה שאני מתודה
 ואומר הטאתי לפניך, גם אז באים בלבי
 מחשבות זרות ופניות גדולות, עד שאי אפשר
 לי לדבר דבור אחד באמת פראוי. ואפלו
 להתודות על הטאתי מה שחטאתי ופשעתי
 באמת לפניך, גם זה נמנע ממני. על כן זכני
 ברחמיך הרבים להיות בתשובה תמיד, שאזכה
 לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה.
 ואזכה לתקן בכל פעם פגם תשובה הראשונה,
 עד שאזכה ברחמיך הרבים לתשובה שלמה
 תשובה עלאה באמת פראוי, ואז תפתח את לבי
 ודעתי לדעת את שמך, ואז אדע באמת כי עדין
 לא התחלתי לעשות תשובה בפני עוצם גדלתך
 ורוממותך שתזכני להשיג אז. ואז תזכני באמת
 לעשות תשובה על תשובה, שאזכה לעשות

תְּשׁוּבָה

תְּשׁוּבָה בְּכָל פַּעַם עַל הַשָּׂגָה הַרְאֵשׁוֹנָה, עַל
 שְׁתִּייתִי מִגַּשָּׁם אֶת רוּמָמוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ, לְפִי עֵצָם
 רוּמָמוֹתֶיךָ שְׁאֵזְפָה לְחִשְׁיִי אַחַר כֵּךְ בְּכָל פַּעַם,
 בְּאִפְּן שְׁאֵזְפָה לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתִשׁוּבָה תְּמִיד, עַד
 הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסַפְנִי אֵלֶיךָ. וּתְזַכְּנִי לְעוֹלָם הַבָּא,
 לְיוֹם שְׁפִלוֹ שַׁבָּת, כִּלּוֹ תְּשׁוּבָה. וְזַכְּנִי לְזִבּוּחַ אֶת
 יִצְרִי, וְאֵזְפָה לְקַיִם מִקְרָא שְׁכַתּוּב, "זִבְחַ תּוֹדָה
 יִכְבְּדֶנְנִי". שְׁאֵזְפָה לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת,
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעֲזָרְנִי שְׁאֵתִיָּה בּוֹרַח
 מִן הַכְּבוֹד בְּאַמֶּת, וְאֵזְפָה לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמֵי
 וּלְהַרְבּוֹת בְּכָבוֹד הַמָּקוֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מְכַבֹּדֶיךָ
 הַגָּדוֹל, וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָבוֹד אֱלֹהִים
 שְׁאֵזְפָה לְכָבוֹד דְּקִדְשָׁה לְמַעַנְךָ לְבַד, וְלֹא אֶהְיֶה
 מִן הַכְּבוֹד כָּלֵל לְמַעַנִּי, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד
 כִּי אִם לְשִׂמְךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת, וְעֲזָרְנִי שְׁלֹא
 יִשְׁאֹל וְלֹא יִחְקֹר שׁוֹם בְּרִיָּה עַל כְּבוֹדִי:
רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל
עָלַי אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְתִגְעֹר בְּהַרְוֹדָפִים וּמְפִילִים

תשובה

אותי, ואמור לצרותי די ותאמר עד פה תבא.
 ומעתה תרחם עלי ותעזרני ותושיעני ותתחיל
 להעלות אותי מעלה מעלה היש קל מהרה, וכל
 הירידות יתהפכו לעליות, וכל ההתרחקות
 יתהפך להתקרבות. כי אתה החלוצת לקרבנו
 ברחמיך, והתחלת להשפיע עלינו המון קדשך
 ותוקף המלתך, על ידי צדיקי אמת שבכל דור
 ודור, על בן אין נאה לך לעזבנו יהוה אלהינו
 יהמו מעיך עלינו, ובאשר החלוצת להראות גדלך
 וטובך עלינו, ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי
 משה נביאך נאמן ביתך, ושלחת לנו ברחמיך
 הרבים, צדיקי אמת בכל דור ודור, אשר על ידם
 נמסרה התורה לנו, ממושה ליהושע, ומיהושע
 לזקנים, ומזקנים לזקנים וצדיקים שבכל דור ודור,
 עד אשר הגיע אלינו השתלשלות קבלת התורה,
 ועדין לא כלו רחמיך מפנינו. "הקיצותי ועודי
 עמו". בן יכמרו מעיך עלינו, ותעזרני לקיים
 באמת את כל דברי תורתך באהבה. חוסה

תְּשׁוּבָה

עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְעִזְרָנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ וּבְצַדִּיקֵי
אֲמֵת לְעוֹלָם וָעֵד, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

אָנָּה יְהוָה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זַכְּנֵי שְׂיִפְקָחוּ עֵינֵי
וְלִבֵּי וְאָזְנֵי לְרֵאוֹת וּלְהִבִּין וּלְשִׁמוֹעַ גְּדֻלַּתְךָ
וְרוֹמְמוֹתֶךָ, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת, וְחַנּוּנֵי מֵאֲתֶיךָ
דַּעַה בֵּינָה וְהַשְׁבִּיל לְהִבִּין וּלְהַשְׁיֵג דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה
בְּאֲמֵת, וְתַעֲזָרְנִי לִילֶךְ בָּהֶם תָּמִיד. וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת
בְּכָלֵל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה בְּאֲמֵת, כִּי יְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים, וְרוּצָה אֶתְּךָ בְּתְּשׁוּבָה, וְאִם לֹא
עֲכָשׂוּ אֵימָתִי. וְתַעֲזָרְנִי שְׂאִזְכָּה לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
בְּאֲמֵת. לְתְּשׁוּבָה עֲלֹאָה. בְּאִפְּן שְׂאִזְכָּה שְׂוִיתִיחַד
עַל יָדֵי, נִקְדָּה הַתְּחִתּוֹנָה בְּנִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה,
וְיִתְתֶקֶן וַיִּשְׁלַם עַל יָדֵי, אָדָם הָעֲלִיוֹן לְשֶׁבֶת עַל
הַכֶּפֶס, וְשֵׁם יִהְיֶה נְכָלֵל נִפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנַשְׁמָתֵי
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִמְלֹא פְּגִימַת הַלְּבָנָה, וְיִהְיֶה
אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, "וְהָיָה
אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה
שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר שְׁבַעֲתַיִם הַיָּמִים". כִּי מַלְכוּתְךָ בְּכָל

תשובה

מְשַׁלָּה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת
 וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְאַתָּה חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת
 לְבַל יֵדַח מִמֶּךָ גְּדָח. "יִמְמִית וּמַחֲיֶה מוֹרִיד שְׂאוּל
 וַיַּעַל". וְאַתָּה מְקַשֵּׁר וּמַחְבֵּר וּמַיַּחֵד שְׁנֵי הַפְּכִים
 יַחַד, תִּכְלִית קִצֵּה הַתְּחִתּוֹן מֵעַמְּקֵי שְׂאוּל, עַד רוֹם
 גְּבַהֵי מְרוֹמִים עַד תִּכְלִית קִצֵּה הָעֲלִיּוֹן, מִנְקֻדָּה
 הַתְּחִתּוֹנָה עַד נְקֻדָּה הָעֲלִיּוֹנָה, כִּי מִי יֹאמֶר לָךְ
 מַה תַּעֲשֶׂה. עַל כֵּן יִגִּיעוּ רַחֲמֶיךָ גַּם עָלַי, וְתַחֲתוֹר
 חֲתִירָה מִתַּחַת כְּבוֹדְךָ חוֹמֵל דְּלִים שׁוֹמֵעַ
 אֲנִי אֲבִיוֹנִים, וְתַעֲזֹרְנִי לְהַתְּעוֹרֵר בְּאַמֶּת וּלְשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת
 דְּבוּק בְּאַמֶּת בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. "כִּי
 לֹא תַחֲפֹץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מְדַרְכָּיו
 וְחַיָּה, תָּשֵׁב אֲנֹשׁ עַד דִּפָּא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם
 שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדְיָהּ, הַשִּׁיבֵנו
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּקָדָם": (י"א ט"ז)

אָמֵן יְהוָה תֵּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֹאכְדָה, בְּקִשׁ צֹאן
 אוֹבְדוֹת, צֹאן גְּדָח וְאֵין מְקַבֵּץ, קָרֵב אֶתָּה אוֹתָנוּ

תשובה

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים. כִּי בְּאֵמֶת לְפִי
 דַּעְתִּי, יָדַעְתִּי גַם יָדַעְתִּי, כִּי בְּיָדַי לֹא הָיָה רָאוּי
 לְקָרְבִנִי לְפִי מַעֲשֵׂי הַמְּכֹוָעִים, וּפְעֻלֹתַי הַמְּגֻנּוֹת
 וּמַחֲשֵׁבוֹתַי הַמְּעַרְבָבוֹת. וְכָל מַעֲשֵׂי הָרָעִים
 שְׁנִיתִי וְשִׁלַּשְׁתִּי עֲלֵיהֶם עַד אֵין מִסְפָּר, וְכַמָּה
 וְכַמָּה פְּעָמִים הִבְטַחְתִּיךָ וְקִבַּלְתִּי עָלַי שְׁלֹא אָשׁוּב
 עוֹד לְאֵילָתַי, וְשִׁלֹּא אֲכַעִיֶסְךָ עוֹד לְעוֹלָם, וְלֹא
 יִכְוֹלְתִי לַעֲמוֹד בְּהִבְטַחְתִּי אֲפֹלוּ זְמַן מוּעָט,
 וּמַהֲרֵתִי לְקַלְקֵל אֶת מַעֲשֵׂי כַּפָּה וְכַמָּה פְּעָמִים עַד
 אֵין מִסְפָּר. וְאֵיךְ יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי לְבֹא לְפָנֶיךָ,
 לְבַקֵּשׁ וּלְרַצּוֹת וּלְפַיֵּם אוֹתְךָ. אֲכַל יָדַעְנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ כִּי גָבְהוּ מַחֲשֵׁבוֹתֶיךָ מִמַּחֲשֵׁבוֹתֵינוּ,
 וְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ גָּבְרוּ וְעָמְקוּ וְעֲצֻמוּ מְאֹד מְאֹד
 לְמַעַלְהָ מִתְּפִיסַת דַּעְתָּנוּ. וְאֵי אֶפְשֵׁר לְדַעַת
 וּלְחַשֵּׁיג כָּלֵל עַד הֵיכֵן עֲצֻמוֹ וְגָבְהוֹ רַחֲמֶיךָ
 וְחַסְדֶיךָ. "חַסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמָיו לְעוֹלָם. תָּשׁוּב אֲנוֹשׁ עַד דְּבָא" עַד דְּכְדוּכָהּ
 שֶׁל נֶפֶשׁ. עַל כֵּן עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח.

תשובה

ועל חסדיך אני נשען, כי גם אותי לא תעזוב
 ברחמיך. ואם פגמתי מה שפגמתי כמו שאתה
 יודע עד היכן מגיעים הפגמים שלי, כי אנכי אי
 אפשר לי לדעת ולהשיג כלל, חלק אחד מאלפים
 ורבבות מפגם עונותי. וגם עדין איני יודע כלל
 נגד מי מרדתי ונגד מי חטאתי, כי השגת
 רוממותך נעלמה ממני בעונותי. אבל אתה לבד
 יודע מה שעשיתי ומה שפגמתי. איך ומה וכמה
 ונגד מי פגמתי, כי אין מי שיודע מופך כי אם
 אתה לבד יתברך שמך לעד. ועל כל אלה נברו
 רחמיך וחסדיך, כי אתה יודע יצרנו, ואתה חפץ
 חסד. "כי לא תחפוץ במות חמת כי אם בשובו
 מדרךיו וחייה". ועד יום מותו תחכה לו אם ישוב
 מיד תקבלו:

על כן באתי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי,
 בלב נדבה ושפל רוח נשברה, שתחם ותרחם
 עלי ועל כל חברתינו ועל כל עמוך בית ישראל.
 ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם פח לתקן

תשובה

אֹתָנוּ לְהַחְזִיר אֹתָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְתַקֵּן
 נַפְשָׁנוּ וּלְכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ
 הַרְבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֲמֶת וּלְרְאוֹת אִוֵּר
 פְּנֵיהֶם הַמְּאִירוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים לְהַצִּיל נַפְשָׁנוּ הָאֲמֻלָּה מִן הַקּוֹצִים וּמִן
 הַפְּחָתִים שֶׁהֵם הַתְּאוּזוֹת רָעוֹת וְעַצְבוֹת וְעַצְלוֹת
 וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם. וְעַל יְדֵי שְׁתִּזְכְּנוּ לְרְאוֹת פְּנֵים
 הַמְּאִירוֹת שֶׁל צַדִּיקֵי אֲמֶת וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, עַל
 יְדֵי זֶה תִּנְצֵל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַמַּדּוֹת רָעוֹת הָאֵלוּ.
 וְנִזְכֶּה בְּחַסְדֶיךָ לְסַלֵּק וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתְּאוּזוֹת מֵאִתָּנוּ,
 שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תְּאוּזָה וְתִשׁוּקָה לְשׁוֹם דְּבָר
 שֶׁפְּעוּלָם כִּי אִם אֵלֶיךָ, וְכָל תְּאוּזָתֵנוּ וְתִשׁוּקָתֵנוּ
 וְחַפְצָנוּ וּרְצוֹנָנוּ יִהְיֶה רַק בְּךָ וּבְעִבּוֹדְתֶיךָ. וְנִזְכֶּה
 לְהִיּוֹת זְרִיזִים בְּעִבּוֹדְתֶיךָ בְּתַכְלִית הַזְרִיזוֹת,
 וּלְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב תָּמִיד, שֶׁלֹּא תִפּוֹל
 עָלֵינוּ שׁוֹם עַצְלוֹת וְעַצְבוֹת לְעוֹלָם, רַק נִגְיֵלָה
 וְנִשְׂמָחָה בְּךָ. וְנִזְכֶּה לְעִבּוֹד אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה
 וּבְטוֹב לֵבָב מְרֹב כָּל, וּלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד: (ד"א ט)

תשובה

וְתַעֲזְרֵנִי לחזור בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אצא מן העולם הזה עד שאשוב מעונותי, ואתקן את כל אשר פגמתי נגדך, במחשבה דבור ומעשה. ותהיה בעזרנו שנופה להמשיך עלינו הארת התשובה השלמה משרשה, שהוא ראש חדש, באשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים. ונזכה לקבל ראשי חדשים בקדשה גדולה. ונזכה להמשיך עלינו שרש התשובה בכל שנים עשר ראשי חדשים אשר נתת לעמך ישראל זמן פפרה לכל תולדותם, באפן שנופה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת:

וְזַכַּנִי ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת ואזכה להתקרב אליהם באמת. ותהיה בעזרי שאוכל לעזר רחמים תמיד אצל הצדיקי אמת, שיתפללו עלי ויעתירו בעדי ויעזרו רחמים אצלה לקרבני אליך באמת. וימשיכו עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל כל טוב, וכל מה שתחבר לנו הן בנשמיות הן ברוחניות, תכל

תְּשׁוּבָה

יתמלא לטובה על ידי תפלות הצדיקים
 האמתיים שיתפללו עלי ועל כל עמך בית
 ישראל. כי אתה ידעת, כי אין לנו כח לסדר
 תפלותינו לפניך בראוי, ודברנו מגמגם מאד,
 ולשוננו מלא פגם. על כן אין לנו שום סמיכה
 ותקנה, כי אם על תפלת הצדיקים האמתיים. הן
 הצדיקים האמתיים אשר הם בחיים חיותם
 לארץ ימים ושנים, הן הצדיקים אמתיים שוכני
 עפר, עליהם לבד תמכתי יתדותי, עליהם לבד
 אשים תקותי, עליהם אשען. ובזכותם וכחם
 הגדול באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי,
 חום וחמל עלינו, שיגינו תפלתם בעדנו שנופה
 על ידי תפלתם להתקרב אליך באמת. ונופה
 לסור מרע באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד,
 מעתה ועד עולם, אמן סלה: (ד"א ט)

ותעזרנו שיאיר לנו אור התורה הקדושה
 שנופה ללמוד ולהגות בה, להוציאנו מאפלה
 לאורה, להחזירנו בתשובה שלמה לפניך. כמו

תשובה

שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, תמאור שפה
מחזיר למוטב:

אנא יהוה, עזרנו שיהיה נעשה אצלנו מלמוד
התורה הקדושה סם חיים, שנזכה על ידי למודנו
לחזור בתשובה שלמה לפניך באמת, ולחדש
בנשך נעורנו, לחדש ימינו שעברו בחדשך גדול.
וזכות וכח התורה הקדושה יגן עלינו, להצילנו
מעתה מפל מיני הטאים ועונות ופשעים, ומפל
מיני פגמים שבעולם. בין בעת שנעסוק בה, ובין
בעת שאנו מברחים שלא לעסוק בה, תמיד יגן
עלינו זכות וכח התורה הקדושה, להצילנו מפל
מיני הטאים ופגמים שבעולם. כמו שהודעת לנו
על ידי חכמיך הקדושים שאמרו, אורייתא מגינה
ומצלה בין בעדנא דעסיק בה ובין בעדנא דלא
עסיק בה. ונזכה שימשך עלינו קדשה וטהרה על
ידי למוד התורה הקדושה, שנזכה מעתה לקדש
ולטהר עצמנו בקדשה גדולה ברצונך הטוב:

תְּשׁוּבָה

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כָּבֵר הִבְטַחְתָּנוּ כִּי אֵין דּוֹר יְתוֹם, וּבּוֹדָאי גַם עַכְשָׁיו בְּדוֹר הַזֶּה נִמְצְאִים צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם זֶה הַכַּח לְקַבֵּץ אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ לְחַדֵּשׁ אוֹתָנוּ לְמוֹבָה וּלְהוֹרִיד וּלְהַמְשִׁיךְ לָנוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, לְהַחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּפַלֵּא עָלֵינוּ רַחֲמִים, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִפְּנֵינוּ. וּתְזַכֶּה אוֹתָנוּ בַּחֲסֶדֶךָ הַגְּדוֹלִים, לְגַלוֹת לָנוּ וּלְהַרְאוֹת לָנוּ אֶת הַצְּדִיקֵי אֲמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּתְזַכֶּה אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר עַל יָדָם אֲתָה עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: (ד"א יב)

אֲנִי יְהוָה, יִדְעֵתִי כִּי דְבָרֵי מְגִמְגִם מְאֹד, וּלְשׁוֹנֵי מְלֵא פֶגֶם, וְאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל אֵיךְ לְסַדֵּר תְּפִלָּתִי וּתְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ, אֲךָ תְּמַכֵּתִי יְתוֹדוֹתִי, כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּלִיפָה. מְלֵא רַחֲמִים חֲמַל עָלַי

תשובה

ועזרני וזפני להיות כרצונך הטוב מעתה ועד
עולם, ועזרני שאזכה לעונה אמתית:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו, שתזכני אותי ואת כל עמך בית
ישראל, לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם
ולילה בקדושה ובטהרה, עד שנזכה על ידי למוד
התורה הקדושה, לעורר שרשי נשמות ישראל
שעלו במחשבה תחלה, וכלם משרשים באותיות
התורה הקדושה. עזרני יהוה שיאיר עסק
התורה שלנו, עד שנזכה לעורר על ידי למוד
תורתנו, שרשי נשמות ישראל. ויאירו ויתנוצצו
הנשמות זה לזה, עד שיתעוררו ויתנוצצו
בתוכם נפשות כל הרשעים וכל הפושעי ישראל,
עד שיגיע אליהם הארה משרש נשמותיהם,
ויתעוררו כלם בתשובה שלמה וישבו אליך
באמת. ועל ידי התנוצצות הנשמות, נזכה שיהיו
נולדים ונבראים נשמות הגרים, עד שיבואו
רחוקים ויתגירו ויכירו פח מלכותך ויעבדוך כלם

תשובה

בְּאֵמֶת. וְאִם אָמַנְם אֲנֹכִי בְּעֵינַי רְחוּק מְאֹד מֵעַמְּךָ
הַתּוֹרָה בְּקִדְשָׁהּ כְּזוֹ לְעוֹרֵר נַפְשׁוֹת אֲחֵרִים
בְּתִשׁוּבָה, עַל-כֹּל-פָּנִים תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
הָעֲצוּמִים וּתְזַכְּנֵנִי בַחֲסֵדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂאֵזֻכָּה עַל
יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְהַכִּלֵּל בְּתוֹךְ נִשְׁמַת
הַצַּדִּיק הַדּוֹר הָאֵמֶת, אֲשֶׁר הוּא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה
בְּקִדְשָׁהּ כְּזוֹ, עַד שְׂאֵזֻכָּה לְהִתְעוֹרֵר עַל יְדֵי
הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁתֵּאִיר וְתִתְנוּצֵץ
נִשְׁמַתִּי בְּשֶׁרֶשֶׁהּ, בְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה דְקוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא, בְּתוֹךְ שְׂאֵר נִשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, עַד שֶׁיִּגְיַע אֵלַי הָאֶרֶץ מִשְׂרַשׁ
נִשְׁמַתִּי, בְּאִפְּן שְׂאֵזֻכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת: (ה"א י"ד)

בראש הוֹמִיּוֹת אֶקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר
אֲמַרְי אֹמֵר, בְּקוֹל גְּדוֹל בְּקוֹל חֲזָק בְּקוֹל מַר, אָרִים
קוֹלִי וְאֶקְרָא לָאֵל עָלַי גּוֹמֵר, הַנְּנִי בִידֶךָ כְּמוֹ בֵּיד
הַיּוֹצֵר חֹמֵר, שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה מַה מְלִיל לְשׁוֹמֵר,
אֲשׁוּטְטָה "בְּשׁוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֶת

תשובה

שָׁאֲהָבָה נִפְשִׁי" וְאֶזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וְאֶתְמַרְמֵר
 וְאוֹמֵר, "קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִתּוֹר קְדָשׁוֹ
 סֵלָה. אֲנִי שִׁכַּבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי כִּי יְהוָה
 יִסְמְכֵנִי. אֲלִיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן".
 רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת,
 הַצּוֹפֵה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, הַפּוֹתֵחַ שֶׁעַר
 לְדוֹפְקֵי בְּתִשׁוּבָה. וּבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁאֲשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ חַיֵּשׁ קָל מִתְּהַרָה עַל כָּל
 חַטָּאי וְעוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי שִׁחָטָאתִי וְשַׁעוֹיֹתִי
 וְשִׁפְשָׁעֹתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵל
 תִּטְרַף עָלַי אֶת הַשָּׁעָה. "שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי
 וְהִנָּחֵם עַל עֲבֻדֶיךָ. הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֲלֵיךָ וְנִשׁוּבָה
 חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקֶדֶם". כִּי מִרְאשִׁית כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ
 וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גָּלִיתִי, כִּי קֶדֶם שֶׁכָּרַאתָ הָעוֹלָם
 בְּחִכְמָתְךָ הַקְּדוּמָה, הַקְּדַמְתָּ אֶת הַתִּשׁוּבָה תְּחִלָּה,
 כִּי תִשׁוּבָה קְדָמָה לְעוֹלָם. כִּי יִדְעָתָ, כִּי בִּשְׂרָר וְדָם
 אֲנַחֵנוּ וּמִחֲמֹר קִרְצָנוּ, "הֵן בְּעוֹן חוֹלַלְתִּי וּבַחַטָּא
 יַחְמַתֵּנִי אִמּוֹי". וְאִתָּה יִדְעָתָ יִצְרָנוּ כִּי עֶפְרָ אֲנַחֵנוּ,

תשובה

על-כן הקדמת תעלה למפותינו וצרי למכאובנו, כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם חס ושלום. על כן מתחלה עלתה זאת במחשבה לפניך, שתקבל תשובתנו לפניך בכל עת שנבא אליך, אבל מה נאמר ומה נדבר, כי כבר נתאחזו ונתפסו בנו כל כח, וזו מצולת החטאים וגשמיות עבירת החומר, עד אשר תש פחנו ומטה ידינו מאד וקשה לנו בעצמנו לשוב אליך באמת, ואין לי שום תקווה כי אם על רחמיך הרבים, שאתה בעצמך תשיבנו ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ויעלה ויראה לפניך אנקותינו ואנחותינו ותפלותינו ותחנותינו, מה שאנו מתאנחים ומצפים ומחכים וזועקים בכל עת אליך שתשיבנו אליך באמת, כאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו, כאלו נתעוררנו ועשינו תשובה שלמה, תשובת המשקל, על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו. כי אין אנו יודעין מה לעשות, ואיך להנצל ממה

תשובה

שאני צריך להנצל מעתה, לבל אעשה עוד מה שעשיתי עד הנה, לבל אפגם עוד מה שפגמתי במחשבה דבור ומעשה, ואין לי שום סמיכה ותקנה כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, שאתה בעצמך תעסק בתקוננו, בזכות צדיקי אמת "קדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם". בזכותם וכחם השיבני אליך ואשובה כי אתה אלהי. ועזרני ברחמיך שלא אשוב עוד לאולתי, ואעזב את דרכי הרע ומחשבותי המגונות ודעותי המערפבות, וכל בלבולי הדעת המרבים אשר עלידם באו לי כל מעשי הרעים ופעלותי הזרים, בלם אזכה לעזב ולסלק מעלי לגמרי מעתה ועד עולם: (ד"א לח)

ואזכה להרבות בדבורי אמת בכל יום בשלהבת הגבורות וקדושה בחמימות הלב, עד שאתעורר באמת לעבודתך, וימשך עלי בושח ויראה גדולה בכל עת מפניך. ואזכה מהרה לעשות תשובה שלמה על כל חטאי ועונותי

תְּשׁוּבָה

וּפְשָׁעֵי הַמְּרָבִים, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח
 וְתִכְפֹּר לִי עַל כָּל־כְּלָמ, אֲפִי־עַל־פִּי שָׁאִי אֲפֹשֶׁר לִי
 בְּשׁוּם אַפֵּן לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּרָאוּי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי
 הַעֲצוּמִים, כִּי כָל יְמֵי לֹא יִסְפִּיקוּ לִי לְתַקֵּן חַטָּא
 אֶחָד וּפָנָם אֶחָד מֵעֲוֹנוֹתַי הַמְּרָבִים, אֲפִי־עַל־פִּי־כֵן
 תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִזְכְּנִי שְׁאוּזָבָה עַל כָּל פְּנִים
 לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּפִי בָחִי. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תִּקְבַּל תְּשׁוּבָתִי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן,
 עַד שְׁאוּזָבָה שְׁתַּעֲבִיר וְתִסִּיר וְתִגְרֹשׁ וְתִבְטֹל מִמֶּנִּי
 כָּל הָרוּחַ שְׁטוֹת שְׁנִדְבַק בִּי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים,
 וְתַעֲוִיר רַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים עָלַי, וְתִגְעֹר בְּהָרוּחַ
 שְׁטוֹת שְׁבִקְרָבִי וְתִגְרֹשׁוּ וְתִרְחֶקוּ וְתִבְטְלוּ מִמֶּנִּי
 בְּבִטּוֹל גָּמוּר. וְתִזְכְּנִי לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת
 דִּקְדָּשָׁה, עַד שְׁאוּזָבָה לְהַפִּיר וְלִדְעַת אוֹתָךְ בְּאֱמֶת
 וּבְלֵב שָׁלֵם, וְעַל־יְדֵי־יְזֵה אֲזוּבָה שְׁתִּתְנַלֶּה הַבוּשָׁה
 בְּפַעַל עַל פָּנָי, כִּי עֲבָשׁוּ נְטַמְטַמ לְבִי וְשִׁכְלִי כָּל
 כֶּף עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְּרָבִים, עַד שְׁאִין לִי שׁוּם
 דַּעַת וְשִׁכְלִי אֲפֹלוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפָּנֶיךָ בְּאֱמֶת בְּרָאוּי

תְּשׁוּבָה

לִי לְהִתְבַּיֵּשׁ, כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעַת יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי.

אָנָּה יְהוָה, אַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כְרַע מֵעַלְלִי. חוּם
וְרַחֵם וַחֲמַל עָלַי. וְזַכְּנִי מִהֲרָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׂאוּזָכָה שְׁתַּתְנַגֵּלָה הַבוּשָׁה
דְקִדְשָׁה בְּפַעַל עַל פָּנַי, וְאוּזָכָה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ
בְּאַמֶּת בְּבוּשָׁה גְדוּלָה בְּתַכְלִית הַבוּשָׁה, כַּאֲשֶׁר
רָאוּ לִי לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׂמוֹת,
אֲשֶׁר גָּמַלְתָּנִי טוֹבוֹת כְּאֵלֶּה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
וַחֲשַׁבְתָּ מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרִיתִי, וְאַנִּי גָּמַלְתִּיךָ
הֲרַעָה רָעוֹת רַבּוֹת וַחֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
וּפְגָמִים רַבִּים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם
מִמָּוֶשׁ. מָה אֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה אֲסַפֵּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנְּסַתְרוֹת וְהַנְּגַלּוֹת
אֶתָּה יוֹדֵעַ, צוּר עוֹלָמִים עֲזָרְנִי פִּדְנִי וַחֲנַנִּי,
הַצִּילְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, בְּאוֹר פְּנֵיךָ הַחַיִּינִי וְקִיַּמְנִי, זַכְּנִי
שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי קִדְשָׁת הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים

תְּשׁוּבָה

מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיזוֹן, וְאַזְכָּרָה לְחֹדֶד שְׁכָלִי בְּהַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְאַזְכָּרָה תָּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם
עַל־יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין לְמַחִין חֲדָשִׁים וְלַחֲכָרָה
חֲדָשָׁה בְּהַשְׁגַּת אֱלֹהוֹתָךְ וַיְדִיעַת רֹמְמוֹתָךְ
יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה שְׁמֶךָ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים,
וְתִמְשִׁיךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְדוּלָּה מִפְּנֵיךְ תָּמִיד, וְתַהֲיֶיהָ
יְרֵאֶתְךָ עַל פְּנֵי זֶה הַבּוֹשָׁה לְבַלְתִּי אֶחְטֵא מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. וְתֹאִיר עָלַי בְּאוֹר פְּנֵיךָ, וַיְהִיו פְּנֵי
מְאִירוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה עַל־יְדֵי אוֹר הַבּוֹשָׁה
דְּקִדְשָׁה שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ
הַגְּדוֹלִים, עַד שֶׁיִּבּוֹשׂוּ וַיִּבְהָלוּ מִפְּנֵי כָּל רוֹאֵי שְׁיִפְל
עֲלֵיהֶם בּוֹשָׁה וַיְרֵאָה גְדוּלָּה מִפְּנֵי, עַל־יְדֵי קִדְשַׁת
אוֹר הַתְּפִלִּין שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וַיִּתּוֹסֵף לָהֶם
יְדִיעָה גְדוּלָּה וְהַכָּרָה חֲדָשָׁה דְּקִדְשָׁה וַיְרֵאָה
וּבּוֹשָׁה גְדוּלָּה, עַל־יְדֵי קִדְשַׁת אוֹר הַפְּנִים
שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי בְּחֻמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה. וַיִּקְיָם בִּי מִקְרָא
שְׁכַתּוּב, וַרְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ בִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא
עָלֶיךָ וַיְרֵאוּ מִמֶּךָ: (ד"א לח)

תשובה

וּתְזַכְּנִי לְקִדְשׁ עֲצָמֵי בְּיֹתֵר בְּשָׁנֵי הַחֲדָשִׁים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם שָׁנֵי רָאשִׁים שֶׁל הַשָּׁנָה, שֶׁהֵם
 נִסָּן וְתִשְׂרִי, שֶׁהֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה, שֶׁאֲזֻכָּה בְּכָל
 שָׁנָה וְשָׁנָה לָשׁוּב בָּהֶם בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 וְלִהְתְּקַדֵּשׁ בָּהֶם בְּקִדְשָׁה יִתְּרָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה.
 וְאֲזֻכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשָׁה גְּדוֹלָה וְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 תָּמִיד מִשָּׁנֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלֶּוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּלָת.
 וּתְזַכְּנִי לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲשָׂרָה מֵיָנִי נְגִינָה, וְאֲזֻכָּה
 מִהֲרָה לְסִדֵּר לְפָנַי בְּכָל יוֹם תָּמִיד שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוֹת הַרְּבֵה בְּקוֹל גִּילָה וְרִנָּן לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ, בְּשִׁיר וְשִׁבְחָ וְנִגּוֹן וְזִמְרָה וְעוֹ וְחִדּוּהָ,
 בְּכָל עֲשָׂרָה מֵיָנִי נְגִינָה הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁנִּזְכָּה
 שְׂיִתְעַר עַל יְדִינִי הַשִּׁיר שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר
 פְּשׁוּט פָּפוּל מְשֻׁלָּשׁ מְרַבֵּעַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "הַשִּׁיר
 יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקִדְשׁ חֹג". וַיִּקְרָם בָּנוּ מִקְרָא
 שֶׁכָּתוּב, "וְיִשְׂרָיִם כְּחֻלָּלִים כָּל מַעֲיָנֵי בְּדָ". (ד"א מ"ט)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְעַמְּךָ בְּתוֹרָתְךָ

תְּשׁוּבָה

הַקְדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּינוּ וּמִפִּי זְרַעְנוּ עַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה
לְהִבִּין וּלְהַשְׁפִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ, לְהִבִּין כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל בּוֹרֵין וְאַמְתָּתָן
בְּמַהֲרֹת גָּדוֹל. וְנִזְכָּה לְהִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר,
וּלְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁים אֲמִתִּים בְּתּוֹרָתְךָ
הַקְדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים שִׁיְהִיו לָךְ לְנַחַת וּלְרַצוֹן לִפְנֵי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְתִזְכְּנוּ עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, שֶׁנִּזְכָּה
עַל־יְדֵיזֶה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּת, עַל כָּל
חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, שֶׁחַטָּאֵנוּ וְשָׁעוּינוּ
וְשִׁפְשָׁעְנוּ לִפְנֵיךָ מִיּוֹם הָיִיתֵינוּ עַל הָאֲדָמָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, וְהַמְּאֹר שֶׁבַתּוֹרָה יַחֲזִירֵנוּ לְמוֹטֵב
בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ. וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, לְבָרֵר וּלְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצוֹת
הַקְדוּשִׁים וְכָל הַצְּרוּפִים מִכְּלָלִיּוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת
שֶׁנִּפְּלוּ עַל־יְדֵינוּ בֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנִתְּפְּזְרוּ לְמִקּוֹם
שֶׁנִּתְּפְּזְרוּ, וְנִפְּלוּ לְמִקּוֹם שֶׁנִּפְּלוּ: (ד"א ט"ז)

תשובה

"צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא
ואראה פני אלהים. רחמיך רבים יהוה כמשפטיך
חיני". רבונו של עולם, זבני לתשובה שלמה
 לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה לתשובה
 מאהבה באמת, למען תמחול לי על כל עונותי
 ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, ויהיו כל
 עונותי נתהפכין לזכיות. (ח"א פב)

יהוה אלהים אמת, יחיד קדמון, חושב מחשבות
לב לידח מפנינו נדה, טוב ומטיב לכל, צופה
לרשע וחסין בהצדקו, קורא הדורות מראש,
הרוצה בתשובה, רחם עלי למען שמוך ולמען
אבותינו הקדושים, והחזירני בתשובה שלמה
לפניך, ועשה את אשר בחקיך אלה ואת מצותיך
אשמר מעתה ועד עולם:

רבונו של עולם, מלא רחמים, יודע תעלומות,
מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל
מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא
רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות. המחדש

תְּשׁוּבָה

בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. אֲשֶׁר
אֶתָּה עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם תָּמִיד נְפִים וְנִפְלְאוֹת
חֲדָשׁוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר נִעְלְמוּ
וְשָׁגְבוּ מֵאַתְּנוּ מְאֹד, כִּי אֵין אֲנִי יוֹדְעִין עֲצָם
גְּדֻלָּתְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם
בְּכָל־עֵת, וְכָל עֶסְקֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּכָל
יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה, בְּלֵם בְּאַחַד אֵינָם כִּי
אִם בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הַטּוֹב הָאֲמִתִּי, שֶׁהוּא כְּדִי
לְסֵבֵב סְבוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר תְּכָלִית
הַטּוֹבָה הָאֲמִתִּיית שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת, וְרַק אֶתָּה
בְּעֲצֻמְךָ יוֹדֵעַ כֹּל מַה שְּׁאֶתָּה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּכָל
יוֹם בְּשִׁבִיל לְהַחְזִירֵנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, כְּדִי לְטַהֵר וּלְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ
וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, כְּדִי שְׁיִטְהָרוּ נַפְשׁוֹת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל מִזַּחְמָתָם. וּבְכָל יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה,
אֶתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי בְּשִׁבִיל זֶה,
כִּי אֵין יוֹם דּוֹמָה לַחֲבֵרוֹ, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל

תשובה

שָׁעָה וּרְגַע, אַתָּה מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת לְשָׁנוֹת הַנְּהַגַת
הָעוֹלָמוֹת בְּשָׁנוּיִים רַבִּים וְנִפְלְאִים עַד אִין קִין
וְסוֹף, וְהִכַּל לְטוֹבַת הָעוֹלָם, לְטוֹבַתְּם הָאֲמִתִּית
וְהַנְּצַחִית, כְּדִי לְרַמּוֹז לָהֶם רְמִזִּים בְּכַפָּה בְּחִינּוֹת
וְאִפְּנָיִם שׁוֹנִים בְּלִי שְׁעוֹר, לְקַרְא אֶת כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא שָׁם בְּעֵת וּבְרַגַע הַזֹּאת,
לְקַרְבוֹ אֵלֶיךָ בְּאֲמִת, כִּי רַק זֶהוּ טוֹבָה בְּאֲמִת,
וְאִין שׁוֹם טוֹבָה אַחֲרֵת בְּעוֹלָם זוֹלָתָהּ כָּלָל.

וְהִנֵּה אֲנִי מוֹדָה וּמִתְוַדֶּה לְפָנֶיךָ, אָבִי אָב
הַרְחֲמֵנוּ, הַמְּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, עַל כָּל
הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת, אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר אַחֲרַי כָּל
מֵה שֶׁעָבַר עָלַי, וְאַחֲרַי כָּל מֵה שֶׁעָבַרְתִּי בְּשׁוֹגֵג
וּבְמִזִּיד, בְּאַנְס וּבְרָצוֹן, וְאַחֲרֵי כָּל אֵלֶּה עֲדִין לֹא
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי, וְאַתָּה מְעַרְרֵנִי וּמְחַזְקֵנִי עֲדִין
לְצַפּוֹת לַיְשׁוּעָתְךָ וּלְסִדְר דְּבְרֵי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ, מִלְּבַד
מֵה אֲשֶׁר אַתָּה מוֹזְכֵנִי בְּכָל יוֹם בְּנִקְדוֹת טוֹבוֹת
וְנוֹרְאוֹת לְקַדְשֵׁנִי בְּקִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל, בְּקִדְשַׁת

תשובה

מצוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, אֲשֶׁר אֵתָּה מְזַכְּנִי בְּכֹל יוֹם
 לְחַטֹּף בְּזוֹת הָעוֹלָם הַכֶּלֶה וְהַנֶּפֶסֶד, הַחוֹלֵף וְעוֹבֵר
 בְּהֶרֶף עֵינַי. מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמּוֹי. "מָה
 אָשִׁיב לַיהוָה כֹּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלָי."

עַל־כֵּן מֵצֵא עַבְדְּךָ אֶת לְבוֹ עֵדִינַי לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ
 וּלְהִשְׁתַּטַּח מוֹל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ. וּבְכֵן בָּאתִי
 לְפָנֶיךָ בַּעַל הָרַחֲמִים, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת, "גְּדוֹל
 הָעֶצְמָה וְרַב הָעֲלִילָה" שְׁתוּרְנִי בְּאַמַּת דְּרַכֵּי
 הַתְּשׁוּבָה, וְתִהְיֶה עִמּוֹי תָּמִיד וְתִדְרִיכֵנִי בְּכָל־עֵת
 וְשָׁעָה בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר בְּאַמַּת, בְּאִפְסוֹן שְׂאֲזֻכָּה מִהֲרָה
 לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת חַיֵּשׁ קַל
 מִהֲרָה, וְתוּרְנִי וְתִלְמִדְנִי הַדַּרְךְ הָאֵמֶת לְאַמַּתוֹ
 אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנִין הַתַּעֲנִיּוֹת, אֲשֶׁר גָּלִיתָ אֲזַנְנוּ
 בְּכַמְּהָ מְקוֹמוֹת בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוֹם לְבָרְכָה,
 גְּדֹל עֵצֶם מַעֲלַת הַצּוּם וְהַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁהוּא עֶקֶר
 הַתְּשׁוּבָה. אֲבָל לְעַמַּת זֶה נִמְצָא בְּכַמְּהָ מְקוֹמוֹת
 שְׂאִסּוּר לְהִתְעַנּוֹת בְּלִי רְשׁוֹת הַחֲכָם הָאֵמֶת,
 וּבְפָרֵט מִי שֶׁהוּא בֶּן תּוֹרָה, שֶׁהִזְהִירוּ עָלָיו

תשובה

רבותינו זכרונם לברכה, בכמה מקומות שלא ירבה בתענית, שלא יתבטל מדברי תורה. ואתה, יהוה אלהים אמת, לפניך נגלו כל תעלומות לב וכל הספקות שיש בלבי על זה, ומלבד רבוי המניעות שיש לי על ענין התענית מצד כבוד הענין בעצמו, נוסף לזה רבוי מניעות המוח מצד הספקות הרבים שבלבי על ענין התענית באשר הזכרתי לפניך.

על-כן באתי לפניך, מלא רחמים, שתזבני לידע בכליעת איך להתנהג בענין זה ובכל הענינים הנוגעים לעבודתך, ולא אבלבל את דעתי הרבה באלו הספקות, כדי שלא לבטל עצמי ממעט עבודתי, רק אזכה מאתך לישוב הדעת אמתית. ותדריכני באמתך ותלמדני בכליעת איך להתנהג בכל הענינים ובפרט בענין זה של תענית. ואזכה עלידי התענית להכניע ולבטל גשמיות גופי הרע, ואזכה לבטל המחלקת הגדולה ולהמשיך שלום גדול בכלליות

תשובה

ובפרטיות, הן עצם המחלקת מבני העולם, שהם קמים תמיד בנגד הרוצים לכנס בקדשת ישראל באמת, שעומדים בנגדם כמה מיני חולקים ומוזנעים ומלעיגים בכמה אפנים להטותם מנקדת האמת, הן עצם המחלקת שבלב, שכל מה שאנו רוצים לעשות בעבודתך, מוזנעים אותנו הרבה מאד בלי שעור, אשר כמעט "כשל בח הפבל" כי כל מה שאני רוצה להתגבר לטהר מחשבותי ורעיוני, מתגברים בנגדי בלבולים רבים במחשבות זרות והרהורים רעים, אשר כל זה נקרא מחלקת. ובנגד כל אלו המחלוקות צריכין תעניות, באשר גלית לנו בהתורה הזאת.

על-בן רחם עלינו למען שמך, והורני ולמדני וזבני לשום אל לבי להבין ולהתענות הרבה ברצונך הטוב באמת, באפן שאזכה עלידי התעניות להכניע ולבטל כל מיני מחלקת. ואזכה להכניע ולבטל כל הרצונות הפגומים שלי לבטל

תשובה

כלם פּנְגָד רְצוּנָךְ וּלְדַבֵּק לְבִי בְּאַמַת אֵלֶיךָ
 וְלַעֲבוֹדְתֶךָ הָאֱמֵתִיית, וְלֹא אֶסוּר מִרְצוּנָךְ יָמִין
 וּשְׂמֹאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְעַל־יְדִיּוֹה תִּזְכְּנִי
 שְׁיִתְּבַטְּלוּ כָּל רְצוּנוֹת אַחֵרִים שֶׁל הַמוֹנְעִים
 וְהַחוֹלְקִים פּנְגָד רְצוּנִי, וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם מוֹנֵעַ
 וְחוֹלֵק לְבַטְלָנִי, חֵם וְשְׁלוֹם, מֵעֲבוֹדְתֶךָ הָאֱמֵתִיית
 אֲפֹלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְיִתְּבַטְּלוּ כָּל מִינֵי מַחְלָקַת
 שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן מַחְלָקַת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחְלָקַת
 שֶׁבְּלִבִּי, הַכֹּל יִתְּבַטֵּל לְגַמְרִי. וְאַזְכֶּה לְשְׁלוֹם גְּדוֹל
 בְּאַמַת בְּכָל הַכְּחִינּוֹת, בְּאַפֵּן שְׂאֻזְכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
 בְּאַמַת, וְלִהְיוֹת פְּרִצוּנָךְ הַטּוֹב תָּמִיד בְּאַמַת
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה רַבָּה וְעִצּוּמָה תָּמִיד לְשִׂמְךָ
 וְלַעֲבוֹדְתֶךָ. "שִׂמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ
 רָעָה":

וּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל יוֹם הַכַּפּוּרִים
 תְּקַדּוּשׁ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּהַ
 עִצּוּמָה. וְאַזְכֶּה לְקִים כָּל תְּחַמְשָׁה עֲנִיּוֹם בְּיוֹם

תְּשׁוּבָה

הַכְּפוּרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרֵאוּי, וּלְהַתְּפַלֵּל כֹּל
 הַחֲמִשָּׁה תְּפִלוֹת בְּיוֹם הַכְּפוּרִים בְּכּוֹנֵה עֲצוּמָה
 וְנוֹרָאָה, וּלְהַתְּוֹדוֹת בְּכֹל מִיָּנִי וְדוּיִים, וּלְהַתְּחַרֵּט
 עַל הָעֶבֶר בַּחֲרָטָה גְּמוּרָה וְלַעְזוֹב בְּאַמַּת דְּרָפִי
 הָרַע וּמַחֲשׁבוֹתֵי הָרַעוֹת וְהַמְּבַלְבְּלוֹת, וּלְקַבֵּל עָלַי
 בְּקַבְלָה חֲזָקָה וְנִכְוֹנָה לְבַל אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה,
 וּלְבַל אֲעַשֶׂה עוֹד הָרַע בְּעֵינֶיךָ בְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי,
 וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת בְּשִׁמְחָה
 בִּירְאָה וְאַהֲבָה, וּלְבִכּוֹת הַרְּבִיחַ מִתּוֹךְ שִׁמְחָה: (ד"א ק)
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְדַבּוֹר כְּזֶה שִׁיעוֹרָר לְבִי
 בְּאַמַּת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ מִהֲרָה בְּאַמַּת
 וּבְלִבְבִי שְׁלָם. זַכְּנֵי זַכְּנֵי, רַחֲמֵנִי רַחֲמֵנִי, חַנּוּנֵי
 חַנּוּנֵי, הַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, הַשִּׁיבֵנִי
 וְאֲשׁוּבָה כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי, תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אֹבֵד,
 תֵּן רוּחַ וְהַצְלָה אֲמִתִּיית, רוּחַ וְהַצְלָה נְצַחִית, תֵּן
 לִי דַבּוֹר שֶׁל תִּשׁוּבָה אֲמִתִּיית, חוּם וְחֶמֶל עָלַי
 לְמַעַן שְׂמֹד, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לְמַעַנִי, רְאֵה

תשובה

עמידתי דל זרק וחסר, פגום ומקלקל ונשחת
 מאד, מבבלבל ומטרף מאד. הצל ספינה
 המטרפת בים באין עוזר וסומך, הצל נרדף
 מפני רוצחים ואורבים ולסטים ואויבים ושנאים
 קשים ומרים ואכזריים שאין דוגמתם בעולם.
 הצילני נא ברחמיך הרבים, הושיעני נא אבי אב
 הרחמן, הצליחני נא הצלחה האמתית הצלחה
 הנצחית, שאזכה מעתה להצליח בזה העולם
 הצלחה הנצחית, שאזכה להרויח רוח האמת,
 מה שאפשר להרויח בזה העולם בלי שעור
 וערף ומספר, עזרני להיות ברצונך הטוב באמת
 מעתה ועד עולם: (ח"ב ב)

ותרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו שנזכה לשוב
 ביותר בתשובה שלמה באמת בעשרת ימי
 תשובה, ונזכה לתקן בעשרת ימי תשובה כל
 הפגמים שפגמנו בכל השנה בלה, ובפרט פגם
 הברית. אנא רחום ברחמיך הרבים, זכנו
 להתקדש בקדשה גדולה ונראה ביותר בעשרת

תְּשׁוּבָה

יְמֵי תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם אַתָּה נִמְצָא לְכָל דּוֹרְשֵׁיךָ
 בְּאַמְתִּי, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, "דְּרָשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ
 קְרֹאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב". כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, נָתַתָּ לָנוּ מִתְּנָה טוֹבָה הַזֹּאת,
 אֵלֹהֵי עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה הַקְּדוּשִׁים. כִּי יָדַעְתָּ כִּי
 בְּשֵׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמַחְמֹר קִרְצָנוּ, וְאִין צַדִּיק בְּאָרֶץ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא, עַל־כֵּן הַקְּדוּמָתְךָ
 תְּרוּפָה וְצָרִי לְמַכּוֹתֵינוּ, וּמִרְאשִׁית כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ
 וּמְלַפְנִים אוֹתָהּ גְּלִיתָ. וְנָתַתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה, עֲשֶׂרָה יָמִים
 הַקְּדוּשִׁים הַלָּלוּ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים
 שֵׁהֶם עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר בָּהֶם יִהְיֶה לָנוּ
 כַּח בְּיוֹתֵר לְשׁוֹב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּלְתַקֵּן
 כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁל
 כָּל הַשָּׁנָה בְּלָה. עַל־כֵּן זָכְנוּ נָא, חַיְנוּ נָא, לְבַל
 נִאֲבֹד חַם וְשָׁלוֹם מִתְּנָה טוֹבָה הַזֹּאת, כִּי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מִתְּנַבֵּר עֲלֵינוּ הַבַּעַל דְּבָר גַּם
 בְּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, עַד אֲשֶׁר חָלְפוּ וְעָבְרוּ

תשובה

אֶצְלָנוּ כַּמָּה שָׁנִים בְּלִי תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפִלוּ
 בַּעֲשָׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אַף גַּם בַּעֲזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים,
 כַּמָּה וְכַמָּה פְּגָמִים פְּגָמָנוּ לְפָנֶיךָ בַּעֲשָׂרַת יְמֵי
 תְּשׁוּבָה בְּעֶצְמוֹ, וּבְכָל הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים, בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה וּבְיוֹם הַכְּפוּרִים, וּבְסִפּוֹת, וּבְשְׂמִינֵי עֶצְרַת,
 וּבְשִׁמְחַת תּוֹרָה. כִּי גַם יָמֵים הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ לֹא
 זָכִינוּ עֲדִין לְשִׁמְרָם כְּרֹאוּי בְּלִי פָגַם, וּפְגָמָנוּ גַּם
 בָּהֶם הָרַבָּה מְאֹד, בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה,
 בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד, בְּאַנָּס וּבְרִצּוֹן. וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לִי
 עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ, "גְּדוּל עוֹנֵי
 מִנְּשׂוּא, עֲצְמוּ חֲטָאֵי מִסְפָּר", לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ
 וְחַסְדֶיךָ "אִז אֲבִדְתִּי בְּעֵנְיִי": (ח"ב ט)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבָר הִבְטַחְתָּנוּ בְּכַמָּה
 הִבְטָחוֹת וְהִזְתַּרְתָּנוּ בְּכַמָּה אִזְהָרוֹת, שְׂאִין שׁוּם
 יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל. עַל־כֵּן כָּל עוֹד נִפְשֵׁי בִי, אֲפָרֵשׁ
 כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ וְלַחֲנִינוּתֶיךָ, אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה כְּכֹל
 נִפְלְאוֹתָיו וַיַּחֲדֵשׁ נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת, אֲשֶׁר לֹא
 נִבְרָאוּ בְּכָל הָאָרֶץ, וַיַּחֲזִירֵנִי בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

תשובה

לפניו באמת ובלב שלם. זפני שאזכה להפש
 ולדרש ולבקש אותך באמת, עד אשר אזכה
 למצא אותך מהרה, באפן שאזכה להתקרב
 אליך באמת. עזרני פי עליך נשענתי: (ח"ב יב)

רבנו של עולם, מלא רחמים, הרוצה
 בתשובה, הצופה לרשע וחספן בהצדקו. זפני
 ברחמיך שאזכה לראות בשתי וכלפתי באמת,
 עד שאזכה עלידי תבושה לשוב מעתה
 בתשובה שלמה לפניך באמת. "השביני ואשובה
 פי אתה (יהוה) אלהי". השיבנו אבינו לתורתך
 וקרבונו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה
 שלמה לפניך. זזפני עלידי התשובה לחיים
 אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב, "החפץ
 אחפץ מות רשע נאם יהוה אלהים הלוא בשובו
 מדרכיו ותיח". ונאמר, "כי לא אחפץ במות המת
 נאם יהוה אלהים והשיבו וחיו". זפנו ברחמיך
 הרבים, בזכות הצדיקים האמתיים שנזכה לחיים
 נצחיים, שיהיה נחיה אצלנו השפלות של משה

תשובה

רַבְּנּוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, הַמְּלַבֵּשׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר. כִּי בַעֲזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עָתָה הַשְּׁפִלוֹת וְהָעֲנוּה הַזֹּאת נֶעְלַם וְנִסְתָּר אֶצְלָנוּ בְּבַחֲיַנַּת מִיתָה, וְעַל כֵּן אֵין אָנוּ זוֹכִים לְעֲנוּה אֲמִתִּיית לְהַרְגִּישׁ שְׁפִלוֹתֵנוּ בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ פְּרָאוּי. זַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הָרַבִּים, לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים, שְׂיִהְיֶה נְמֻשָּׁךְ עָלֵינוּ גַם עָתָה בְּחִיַּנַּת תַּחֲיַת הַמֵּתִים, שְׂיִהְיֶה נְחִיָּה וַיְקוּם בְּתַחֲיָה, הָעֲנוּה וְהַשְּׁפִלוֹת שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנּוּ, הַמְּלַבֵּשׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר: (ח"ב לה)

אַתָּה יִצְרָתָ עוֹלָמָךְ מִקֵּדָם בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחַרְתָּ, וּבְרַחֲמֵיךָ הָרַבִּים זָכִיתָ אוֹתָנוּ וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ לְחַיּוֹתֵנוּ כְּחַיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן נִזְכֶּה עַל־יְדֵיךָ לְיוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב וְכָלוֹ אָרוּךְ.
 וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים הוֹסַפְתָּ לָנוּ חֶסֶדִים וְטוֹבוֹת נְפִלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת עַל־יְדֵי כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר כָּלָם עָשׂוּ אֲזַנִּים לְתוֹרָה מִשְׁמֶרֶת

תְּשׁוּבָה

לְמַשְׁמֶרֶת. כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, עַד
 אֲשֶׁר זָכִינוּ גַם לְחֻסְדֵי רַבִּים וְרַחֲמִים
 גְּדוֹלִים, חֻסְדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים, אֲשֶׁר הוֹסֵפֶת לָנוּ
 חֶסֶד וְטוֹב, וְתַגְדֵּל חֻסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ,
 לְהַחֲיֹת אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְשַׁלַּחֲתָ לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב
 "מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַנְּעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל", הוּא
 דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַחַי וְקַיִם, אֲשֶׁר כָּתַב לָנוּ סֵפֶר
 תְּהִלִּים הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, חֲמִשָּׁה סְפָרִים בְּנִגּוּן
 חֲמִשָּׁה הוֹמָשֵׁי תוֹרָה. מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 עִמָּנוּ, מָה נָּשִׁיב לִיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלֵינוּ.

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים גְּלִיתָ לָנוּ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי
 אֲמִירַת תְּהִלִּים זוֹכִין לְתְּשׁוּבָה, כִּי חָפֵץ חֶסֶד
 אַתָּה וְרוֹצֵה אַתָּה בְּתְּשׁוּבָתָם שֶׁל רְשָׁעִים וְאִין
 אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם. עַל-כֵּן הַקְּדַמְתָּ תְּרוּפָה
 לְמַכּוֹתֵנוּ, וְחוֹנְנֶת אֹתֵנוּ בְּסֵפֶר תְּהִלִּים הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה, הַפּוֹתַח לָנוּ כָּל שְׁעָרֵי רַחֲמִים, כָּל שְׁעָרֵי
 הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה בְּנִגּוּן
 חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִּינָה.

תשובה

רבונו של עולם, אב הרחמן, זכנו ברחמיך הרבים שנזכה לעסק באמירת תהלים כל ימינו. ותעזרנו אותי ואת כל בני ביתי בכלל ישראל עמו, שאזכה בכל יום ויום לומר תהלים הרבה בהתעוררות גדול בלב שלם באמת.

ואזכה להטות לבבי היטב להשמיע לאזני מה שאני מוציא בפי, באפן שאזכה למצוא עצמי בכל דרגא ודרגא בתוך פסוקי תהלים הקדושים הכלולים מכל נשמות ישראל, ומכל המדרגות שבעולם, מן תכלית מדרגה העליונה עד תכלית דיוטא התחתונה, אשר כל הנופלים והרחוקים בתכלית הרחוק, בלם יכולים למצוא את עצמם בתוך ספר תהלים. וכל אחד יכול לעורר לבבו לשוב בתשובה שלמה להשם יתברך על ידי אמירת תהלים, ולבא להשער של תשובה השייך לו שהוא מבין בנגד האות שלו שיש לו במ"ט אותיות של שמות שבטיה, שהם מ"ט אותיות בנגד מ"ט שערי תשובה

תְּשׁוּבָה

שָׁאֲנוּ צָרִיכִים לָשׁוּב עֲלֵי־דָם לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ, עַד
 שְׁנֹזְפָה עֲלֵי־יָדַי שְׁהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ יֵשׁוּב אֲלֵינוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, לָרַחַם עָלֵינוּ בַּחֲסָדִים רַבִּים
 וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, לְסִיעֵנוּ וּלְעֲזָרְנוּ בְּכָל־עֵת
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תָּמִיד, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
 שְׁנַפְלָנוּ בָּהֶם, וּלְשׁוּב אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה,
 תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה תָּמִיד:

אָנָּה אָבִי אָב הַרְחֵמֵן. כָּל הַדְּרָכֵי עֲצוּתֶיךָ אֲשֶׁר
 גָּלִיתָ לָנוּ עֲלֵי־יָדַי צְדִיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים, בְּכֹל־סֵפֶר פְּנִמְתֵּי
 בָּהֶם הִרְבֵּה בְּאֲשֶׁר אֵתָּה יִדְעָתָ. אָבֵל אָנִי יוֹדֵעַ
 (וּמֵאֲמִין) בְּאֲמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁבְּאֲמֵת אֵי־אֶפְשֶׁר
 לְקַלְקֵל עֲצוּתֶיךָ בְּשׁוּם אִפְּן בְּעוֹלָם. עַל־כֵּן עֲדִין
 אָנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה לִישׁוּעָה שְׁלָמָה בְּכָל־עֵת,
 שֶׁתְּקַרְבֵּנִי אֵלֶיךָ וְתַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
 לְפָנֶיךָ, עֲלֵי־יָדַי כָּל הַדְּרָכִים וְהָעֲצוֹת הַנִּפְלְאוֹת
 וְהַנּוֹרְאוֹת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשׁוּטוֹת, אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ
 עֲלֵי־יָדַי צְדִיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׁאֲזֹפָה מֵעַתָּה
 לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד:

תשובה

רבונו של עולם, לפני להיות רגיל מאד באמירת תהלים הרבה בכל יום בכונה גדולה, בהתעוררות נפלא, בכונת הלב באמת, עד שאזכה עלידייזה להרגיש כאב עונותי, ולשוב עליהם בתשובה שלמה. ואזכה לשמחה גדולה עלידי אמירת תהלים, ולעורר עלי כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם רפואת הבת מלך, שהיא פנסת ישראל, "ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יהוה בקול רנה ותודה, כי טוב יהוה כי לעולם חסדו":

מלא רחמים, זכנו לצאת מגלות מצרים, ומכל הגלות של הנפש והגוף אשר בלם מכונים בשם גלות מצרים. לפני שאזכה לטהר ולזכך ולגלות כל המ"ט שערי תשובה עלידי אמירת תהלים הכולל את כל שמות בני ישראל הבאים מצרימה, שיש בהם מ"ט אותיות פנגד מ"ט שערי תשובה. ועלידייזה תוציאני ממ"ט שערי טמאה ותכניסני בתוך מ"ט שערי קדשה,

תְּשׁוּבָה

וְתוֹצִיאֵנִי מִמִּצַּר הַגְּרוּן, שְׁלֹא יִהְיֶה נֶחֱר גְרוּנִי, כִּי
 כָּבֵד קָרָאתִיךָ מִמִּצַּר הַגְּרוּן הַרְבֵּה. הוֹצִיאֵנִי
 לְפָרֶחַב וְזַפְנִי וְהַעֲלֵנִי מִבְּחִינַת אֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִמִּצַּר הַגְּרוּן, עַד שְׁאוּזָפָה לְהִרְחִיב פִּי וְאַתָּה
 תְּמַלְאֵהוּ בְּכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצַּחֲתִי, בְּאִפְּן שְׁאוּזָפָה
 לְהִתְקַרֵּב וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת
 בְּכֹל לֵב בְּגוֹף וְנַפְשׁ וּמְמוֹן, "הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי
 אַתָּה (יְהוָה) אֱלֹהֵי". הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרַתִיךָ
 וְקִרְבָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהִחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כִּי אַתָּה צוּפָה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ
 בְּהִצְדָּקוֹ, וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבָה, כִּי לֹא תִחַפֵּץ
 בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה, וְעַד יוֹם
 מוֹתוֹ תִּחַכֶּה לוֹ, אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ, "תָּשׁוּב
 אֲנֹשׁ עַד דִּבְא" עַד דְּכֹדוּכָה שֶׁל נֶפֶשׁ, "וְתֹאמַר
 שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם. שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר בְּעַסְךָ
 עִמָּנוּ, הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמִינוּ
 בְּקִדְּמָם":

תשובה

מלא רחמים, זפני להרבות באמירת תהלים בכונה גדולה ובהתעוררות נפלא בלב שלם, עד שאזכר שתשפיע עלי בכל עת הארה וקדשה גדולה משער החמשים של הקדשה שהוא בולל כל שערי קדשה. באפן שתוציאני מהרה מכל החמשים שערי טמאה ותכניסני לכל החמשים שערי קדשה, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, כי לית אתר פנוי מנך. עזרנו נא מעתה, והושיענו ישועה שלמה בנאה לך, באפן שאזכר להתחדש לגמרי, שאעזוב דרכי הרע ומחשבותי הרעות לגמרי ולא אשוב עוד לכסלה, "לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי".

ואזכר מהרה עלידי אמירת תהלים לבא ולהגיע להאות והשער של תשובה השניך לנפשי כפי שרש נשמתתי במ"ט אותיות שבטיייה, באפן שאזכר לשוב אליך באמת ובלב שלם, ולעבדך באמת ביראה ובאהבה "בשמחה ובטוב ללב

תְּשׁוּבָה

מֵרַב כֹּל. הִשְׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֶתָּה [יְהוָה] אֱלֹהֵי.
הִשְׁיבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.
יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי". אָמֵן וְאָמֵן: (ח"ב לו)

זַבְנֵי לֹאמַר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּכּוֹנֵנָה גְדוּלָּה
בְּלֵב שָׁלֵם, וְאֶקְשֶׁר דַּעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי וּלְבָבִי אֶל
הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תְּהִלִּים, עַד שְׁאֶתְקַשֶּׁר
בְּאֵמֶת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהַכֹּהֲנִים דָּוֵד הַמְּלִיךְ עָלָיו
הִשְׁלֹם בְּהַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תְּהִלִּים, עַד
שִׁיְהִיָּה נִחְשָׁב אִמְרַת תְּהִלִּים שְׁלִי כְּאֵלוֹ אִמְרָם
דָּוֵד הַמְּלִיךְ עָלָיו הִשְׁלֹם בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יַגֵּן עָלֵינוּ.
וְאִזְכָּה לְמִצּוֹא אֶת עֲצָמֵי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת
בְּפִסְוִקֵי תְּהִלִּים, שְׁאֶעְסוֹק בָּהֶם אֲזו, בְּאִפְן שְׁאִזְכָּה
עַל־יְדֵי אִמְרַת תְּהִלִּים לָשׁוּב בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ שְׁאִמְרַת תְּהִלִּים
מִסֵּגֶל לְתִשְׁוֹבָה. (ח"ב מו)

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁבְזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֵלּוֹ שֶׁהִזְכִּירְתִּי לְפָנֶיךָ,

תשובה

חֲסִידִים, גְּבוּרִים, מְאִירֵי תוֹרָה, חוֹזִים, נְבִיאִים,
צַדִּיקִים. בְּזִכּוֹת שְׁמוֹתֵם הַקְדוּשִׁים, וּבְזִכּוֹת
תּוֹרָתֵם וּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שְׁעָשׂוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְזַכֵּנוּ שְׂיִמְשֶׁךָ
עָלֵינוּ אֹר קְדוּשָׁתֵךְ, שֶׁנִּזְכָּה לִילָךְ בְּעַקְבוֹתֵךְ,
וְלִדְרֹךְ בְּנִתְיבוֹתֵךְ. וְנִזְכָּה מֵעַתָּה בְּכַחַם הַגְּדוֹל
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִלְכֶת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.

מלא רַחֲמִים, זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ
בְּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מְשֻׁמֵי שְׁמֵי קָדֶם, וּזְכַר
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּחַבֵּת הַקְּדוּמוֹנִים, זְכוֹת כָּל
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ שֶׁהִזְכִּירְתָּ
לְפָנֶיךָ, בְּזִכּוֹתֵם תּוֹשִׁיעֵנוּ בְּכֹל מָה שְׁאַנּוּ צָרִיכִים
לְהוֹשִׁעַ, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
וְתִחַזְרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתַשִּׁים חֻלְקֵנוּ
עִם הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם וָעֵד, וְלְעוֹלָם לֹא גִבוּשׁ כִּי בָךְ
בְּטַחָנוּ, וְעַל חֲסִדְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה מוֹשֶׁעַן וּמְבַטֵּחַ לַצַּדִּיקִים: (ח"ב נט)